सर्वराज्ञससंघातं राज्ञसा ये च पूर्वजाः । श्रयमेको निरुता हि ज्ञाम्बवान् किपतत्तमः ॥ १०॥ पनमस्योहवेगेन नलस्य च महात्मनः। पर्वता ग्रिप दीर्येयुः किं पुनर्युधि राज्ञसाः ॥ ११॥ न देवामुर्यनेषु पन्नगेपूर्गेषु च । मैन्द्स्य प्रतियोद्धारं मन्ये उक्तं द्विविद्स्य च ॥ १२॥ ग्रिश्यपुत्री मकाभागावेती कि प्रवगोत्तमी। पितामक्वरोत्सेकात् परं दर्पमवस्थितौ ॥ १३॥ ग्रिश्चिनोमीननार्थे कि सर्वलोकिपतामकः। मर्वावध्यवमतुलं वीराभ्यामददत् तदा ॥ १४॥ तेनोत्सेकेन च तदा प्रधृष्य मक्तीं चमूं। मुराणाममृतं वीर्रौ पीतवत्ती प्रवद्गमी ॥ १५ ॥ तदेतावितसंक्रुडी सवाजिर्षकुञ्जरां। लङ्कां राच्चससंपूर्णां उर्धपीं सूद्यिष्यतः ॥ १६॥ जनकस्य मुतां जिल्ला देवीमसितलीचनां । युक्तं समीपगमनं राघवस्य मङ्गत्मनः ॥ १७॥ दृष्टा सीता न चानीता इति तत्र निवेदिते । वीर्यविक्रमशौर्याणां घोषणां गर्हितं भवेत् ॥ १६॥ ग्रयवा विक्रमे बुडिर्युक्ता दिव्येन कर्मणा। सागरप्रवने योग्यो न च कश्चित् पराक्रमे ॥ ११॥